

at de Herrer i Virkeligheden have godkendt Provisorierne, og det ville de tage et Forbehold imod, thi der vilde jo ikke være nogen Mening i at tage noget Forbehold eller at forbeholde sig denne Ret, naar man ikke havde godkendt Provisorierne. Men et saadant Forbehold siger ikke meget, naar det, som Kampen har staaet paa, var at man ikke skulde bevilge Penge til Fortsættelsen og Vedligeholdelsen af provisoriske Foranstaltninger. Det man skulde have værget sig imod, er det, man nu har gjort. — Det fjerde Punkt har jeg for mit Vedkommende ikke noget imod; blot kunde jeg ønske, at hvad her staaer kunde blive gennemført. Men ere de Herrer nu ogsaa sikre paa, at den Afgørelse, de have truffet angaaende Kjøbenhavns Befæstning, ikke vil være en Hindring derfor? Ere de Herrer sikre paa, at de, der skulle garantere Neutraliteten, ikke ville fordrø, at Fæstningen skal nedlægges? Ere De sikre paa det? (Afbrudelse af B. v. s.) „Saa meget des bedre“ siger det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds. Hvis Stormagterne eller de, der garantere Neutraliteten fordrø det, ville de Herrer saa medvirke til, at dette sker? Man maa jo sige, at det bliver vanskeliggere at komme bort fra Fæstningen, efter at man har bevilget Penge og Skyts til dette Foretagende, end det er, saaledes som Sagerne nu staa.

Maa jeg nu, efter at have fremhævet mit Standpunkt over for denne Resolution og tilraadet at stemme imod den — jeg for mit Vedkommende kan i alt Fald paa ingen Maade stemme derfor — gøre nogle Bemærkninger angaaende Fremtiden, som ikke ere af mindre Vigtighed for mig. Der har lydt forskellige Udtalelser fra forskellige ledende Mænd i det andet Ting, haade fra de moderate Side og fra de saakaldte radikales. Jeg skal ikke komme ind paa disse Bemærkninger, men skal kun nævne, at en af de moderate har sagt, at saaledes som Forholdet bliver, haabe vi, det vil holde Stik i alt Fald i nogen Tid. Jeg vil ogsaa haabe, at det vil holde Stik, i alt Fald en Tid. Det ærede Medlem i det andet Ting, som jeg sigter til, gik saa vidt, at han sagde, at vil det holde Stik i 10 Aar, saa var han tilfreds, hvis man blot i 10 Aar kunde faa nogle gode Reforme m. v., saa var det nok til, at man skulde gaa ind paa dette Forslag. Jeg vil dertil sige, at hvis de Herrer ere saa nøjsomme, er det nok muligt, at de kunne faa deres Ønsker opfyldte. Men saa nøjsom tror jeg ikke, det gaar an, at man er; saa nøjsom kan jeg i alt Fald ikke paa nogen Maade være, og jeg er sikker paa, at det samme er Tilfældet med dem, der staa

paa samme Side som jeg. Saa havde jeg rigtignok foretrukket, at man havde fortsat Kampen i 10 Aar i Stedet for at begynde forfra. Hvis de ere tilfredse med det, jeg nævnte, saa indrømmer jeg, at jeg ser med større Sorg paa Afgørelsen, end jeg tidligere har gjort. Jeg haaber imidlertid, at de Herrer gøre noget større Fordringer. Den anden Opfattelse, som er gjort gældende, er denne, at selv om nu Afgørelsen er truffet her, skal Forsatningskampen fortsættes, Bælgerne have ikke dømt i Sagen. Dette hører man ogsaa udtale. Angaaende dette Spørgsmaal om Bælgerne vil jeg sige: Nej, de have ikke dømt i Sagen; det er rigtigt, og det har jeg ogsaa udtalt over for det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds. Naar man vil se nøgternt paa Forholdene, og paa, hvorledes de ville udvikle sig, kan man ikke med sin bedste Vilje forhindre, selv om nogen vilde forhindre det, at denne Sag kommer til at staa paa Dagsordenen for de næste Valg. Spørgsmaalet bliver da: For eller imod denne Afgørelse, uagtet jeg maa indrømme, og uagtet, enhver maa indrømme, at Afgørelsen er truffen ved de Afstemninger, der ere faldne, og at man kommer til at bøj sig derfor, hvis man vil være lovtro. Men naar dette skal opfattes saaledes, at Forsatningskampen skal fortsættes, tror jeg rigtignok, at de, der udtale dette, begaa en stor Fejl. Jeg ser ikke saaledes derpaa og vil ikke være med dertil. Jeg vil bestemt være en Modstander deraf. De 9 Mars Kamp er nu afsluttet, og vi begynde paa en ny Tid. Hvis det er Meningen, at vi paa ny skulle rejse Forsatningskampen, siger jeg: Det kan jeg ikke være med til, det er jeg en Modstander af; det vil være aldeles uforvarsligt og kun hæbne sig paa dem, der gøre det. Nej, Forholdet maa være dette, at vi maa bøj os under Afgørelsen, men det kan samtidig ikke undgaa, at enhver maa gøre sit Syn paa Sagen gældende. Vi, som se saaledes paa Sagen, at de Afgørelser, der ere truffet, ere Afgørelser, som man ikke burde have truffet, vi ville, saa snart der fra den anden Side gøres Fordringer, som vi ikke kunne være med til, være Modstandere deraf; og hvis der fra de Herrer Side skulde gives Anledning til en Forsatningskamp paa ny, da ville de

Rettelse.

Sp. 5335, S. 25 f. o.: „haabe“, læs: „taale“.